

Bilag til bet. o. lovf. vedr. skattekontrolloven m.v.

des, at den kommunale skatteforvaltning på grund af sin begrænsede kompetence inden for skattestrafferetten og dermed minimale mulighed for grundigt at vurdere, om der er grundlag for en skattestraffesag mod skatteyderen, unødigt giver anledning til bekymringer hos skatteyderen, der herefter vil være usikker på sin retsstilling.«

3. Hertil skal Justitsministeriet bemærke følgende:

Den ændring af praksis med hensyn til orientering af skatteyderne, som der lægges op til i meddelelsens pkt. 5, har efter det oplyste til formål at undgå at vække unødigt ængstelse og bekymring hos de pågældende med hensyn til, om der vil blive iværksat strafferetlig forfølgning mod dem.

Dette hensyn er efter Justitsministeriets opfattelse i overensstemmelse med almindelige principper om god forvaltningsskik og hensynsfuld behandling af borgerne, jf. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret (1994), side 594 f.

Der er endvidere ikke – som advokat Hanne Østergaard synes at forudsætte – tale om, at skattemyndighederne efter, at der er opstået mistanke om et strafbart forhold, kan fortsætte med at anvende skattelovgivningens kontrolbestemmelser til fremskaffelse af oplysninger med henblik på den strafferetlige vurdering. I sådanne tilfælde vil der, uanset hvilken fremgangsmåde skattemyndighederne følger med hensyn til orientering af skatteyderen, i stedet skulle gås frem efter retsplejelovens almindelige regler, jf. bl.a. pkt. 3 i Told- og Skattestyrelsens meddelelse og besvarelsen af spørgsmål nr. 42.

Hertil kommer, at der i Told- og Skattestyrelsens meddelelse er taget højde for spørgsmålet om orientering af skatteyderen om sigtelser af den pågældende. Det fremgår således, at skatteyderen i forbindelse med såvel indkaldelsen til ansvarsforhandling som ansvarsforhandlingens påbegyndelse skal orienteres herom, jf. nærmere meddelelsens pkt. 2 og 4. Den pågældende vil i forbindelse med gennemførelsen af straffeprocessuelle tvangsindgreb endvidere skulle orienteres i det omfang, det følger af retsplejelovens almindelige regler.

På den anførte baggrund giver den omhandlede praksisændring ikke Justitsministeriet anledning til bemærkninger. Det tilføjes i den forbindelse, at der heller ikke for politiet gælder nogen almindelig pligt efter retsplejeloven til at orien-

tere berørte personer om, at der foretages undersøgelser af deres forhold.

Spørgsmål nr. 42:

Ministeren bedes tilsende Lovafdelingens vurdering af, i hvilket omfang det vil være muligt under ligningsmyndighedernes besøg at fastsætte det tidspunkt, hvor retsplejelovens beskyttelsesregler afløser skattekontrollovens pligt til at give oplysninger, og hvordan man sikrer sig, at denne grænse fastlægges så klart som muligt af hensyn til retssikkerheden, samt om det er sket i tilstrækkelig grad med lovforslag nr. L 73?

Justitsministerens svar:

Skattelovgivningens kontrolbestemmelser kan ikke anvendes i det omfang, der er mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold hos skatteyderen. I så fald må fremskaffelsen af oplysninger m.v. i stedet ske i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler, jf. bl.a. besvarelsen af spørgsmål nr. 39.

Spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt der foreligger en sådan mistanke, er bl.a. omtalt i Skatteministeriets besvarelse af 16. december 1998 af spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Skatteudvalg vedrørende lovforslaget. Her anføres bl.a. følgende:

»Såfremt skattemyndighederne inden et ... kontrolbesøgs foretagelse har en formodning om et strafbart forhold og vurderer, at der er grundlag for at rejse sigtelse, er skattemyndighederne udelukket fra at anvende de administrative kontrolbeføjelser. Skattemyndighedernes anvendelse af administrative kontrolbeføjelser er således begrænset til de tilfælde, hvor kontrollen ikke foretages med henblik på at straffe den pågældende, men med henblik på at kontrollere, om der er overensstemmelse mellem det, der fremgår af regnskabsmaterialet m.v., og de faktiske forhold i virksomheden.

Der findes ikke i retsplejeloven eller lovgivningen i øvrigt udtrykkelige kriterier for, hvornår en person skal anses for sigtet i en straffesag. Spørgsmålet afgøres ud fra en konkret vurdering af mistankens styrke.«

Som anført i Skatteudvalgets spørgsmål vil det endvidere kunne forekomme, at der ikke forud for et kontrolbesøg har foreligget mistanke om et strafbart forhold, men at der i forbindelse med kontrollens gennemførelse opstår en sådan mistanke. I disse tilfælde må kontrolbesøget – med-